

TÁVOLI HÍREK

ADVENTISTA MISSZIÓ

fiatalok és felnőttek részére

2019 • **MÁSODIK NEGYEDÉV** • DÉL-AMERIKAI DIVÍZIÓ

TARTALOM

PERU

- 5 A bibliás emberek / április 6 T

PARAGUAY

- 8 A félélnk gyülekezetvezető / április 13
10 Nyugtalan meditáció / április 20 T

URUGUAY

- 13 Miért is születtem? / április 27 T
16 Vágyakozás Isten után / május 4
19 Tűzzel - Jézusért / május 11

ARGENTÍNA

- 21 Misszionáriusnak született / május 18 T
25 Két örökbefogadott fiú / május 25

BRAZÍLIA

- 28 Újévi kívánság / június 1 T
30 Gyors imaválasz / június 8
33 Marxistából adventista hívő / június 15
36 Felejthetetlen leánykérés / június 22 T
39 A 13. szombati program:
A fáradt misszionáriusok / június 29 T
43 A következő negyedévi terveink

T = A tizenévesek számára is érdekes történetek

A fedőlapon: a brazíliai Graciela Moraes Nasimento látható, aki Aracajuban élt és dolgozott, ahol furcsa főnöke volt. Elvezette őt az adventista imaházba, később pedig megkérte, hogy legyen a felesége. Ebben a füzetben az ő történetüket is megtaláljátok.

II. negyedév

KORÁBBI ADOMÁNYAITOK

A három évvel korábbi, 13. szombati adományaitok támogatásával elkészítették és felszentelték az úszó gyülekezetet Brazíliában, az Amazonas folyónál. (A kép bal oldalán az önkénteseket látjátok zöld pólóban, jobbról a keresztségre felkészült személyeket állnak.) Többek között erről is olvastok majd a Távoli hírekben.

Kedves szombatiskolai vezető

Ebben a negyedévben a Dél-Amerikai Divíziót fogjuk bemutatni, ahol egyházunk a következő országokban működik: Argentína, Bolívia, Brazília, Chile, Ecuador, Falkland-szigetek, Paraguay, Uruguay, Peru meg a Dél-Amerikához tartozó atlanti-óceáni és csendes-óceáni szigetek.

Ebben a térségben 340 millió ember él, közülük 2,48 millió az adventista keresztyén, ez azt jelenti, hogy minden adventistára 137 lakós jut.

Ebben a negyedévben négy hatásközpontra adakozunk, amelyeket az adventista keresztyének a helyi közösséghez tartozó személyekkel való kapcsolatfelvétel érdekében létesítenek. Közülük három az újonnan felépített imaházépületben található. A negyedik központ angol nyelvórákat, zenei- és más tevékenységeket kínál a gyerekeknek és a serdülőknek a perui Cuscóban. A központ célja egy új gyülekezet létrehozása ebben a városban.

A Távoli hírek anyagát ebben a négy városban élő emberekkel készített beszélgetéseimből állítottam össze. E negyedévi híreinkben és a gyermekek számára készített Távoli hírekben olyan emberek tapasztalatait is hallani fogjátok, akik részt vettek a három évvel

korábbi, 13. szombati projektjeinkben. Miután meghallgattatok és elolvastátok a tapasztalataikat, meg vagyok győződve arról, hogy csatlakoztok hozzájuk a kijelentésben, hogy Jézus hamarosan eljön!

Sajátosságok

Ha érdekesebbé szeretnétek tenni a szombatiskolát, e füzet angol nyelvű PDF verzióját letölthetitek a következő linken: bit.ly/adultmission és a Facebook-on is elolvashatjátok (angolul). Látogassátok meg és fejezzétek ki tetszésüket a Facebook oldalunkon. ([Facebook.com/missionquarterlies](https://www.facebook.com/missionquarterlies)).

Használjátok a missziós történetek videofelvételét, amelyek a világszerte élő emberek tapasztalatairól szólnak, külön kiemelve a 13. szombat adományainkban részesülőket. Ha kívánjátok, kaphattok egy listát is minden ilyen videoklipről és linkről az Interneten, így az alkalmazást letöltve online is megtekinthetitek a videoklipet.

Minden héten további képeket és érdekes dolgokat teszünk fel, amelyeket letölthettek és bemutathattok az osztályban egy számítógépen vagy mobiltelefonon, miközben felolvassátok nekik a missziós történeteket, vagy kinyomtathattok képeket és kitehetitek a szombatiskolai osztályotok termében, esetleg még a szombatiskolai hirdető-táblákra is.

Még más adatokat és tevékenységeket a füzet végén megadott helyeken találtok, vannak ott például weboldalak, amelyeken még több anyagot gyűjthettek a szombatiskolai missziós bemutatókhoz. Személyesen is felvehetitek velem a kapcsolatot. E-mail címem: **mcchesney@gc.adventist.org**

Köszönjük, hogy segítetek a szombatiskolai osztályotok tagjainak, hogy megismerkedhessenek a világszerte élő testvéreikkel és ösztönzitek őket, hogy adományaikkal támogassák az egyházmissziót.

Szívből köszönjük és az Úr áldását kívánjuk nektek!

Andrew McChesney a Távoli hírek szerkesztője.

Támogatási lehetőségek

Ebben a negyedévben a 13. szombati adományainkkal a következő projekteket támogatjuk:

- Egy imaház és egy egészségügyi hatásközpont létesítése Aruana városában, Brazíliában.

- Telekvásárlás egy imaház számára és egy hatásközpont a braziliai Salvadorban.
- Angol nyelvtanfolyamot is felkínáló, ifúsági hatásközpont a perui Cuscóban.
- Imaház és egészségügyi központ a perui Pucallpában.

2019. április 6.

1. A BIBLIÁS EMBEREK

Peru/Alejandro-Qquerar (ejtsd: Alehandro Kerar), 52 éves

Alehandro 18 éves korában lépett be először az iskolába. Valaki talán azt hinné, hogy az ő korában már késő elkezdni a tanulást, ám az ő falujában, Chacacolóban, a '80-as években, minden fiatal 18 évesen kezdett iskolába járni. A falusiak ugyanis azt gondolták, hogy jobb, ha a gyermekeik a farmon dolgoznak, mint ha iskolába járnak.

Egyszer az egyik fiatalember hozott az iskolába egy rádiót, Alehandro pedig lelkesen hallgatta az utolsó időről szóló vallásos műsorokat. Kissé megjédt, de azért igyekezett még többet megtudni róla.

A vágya valójában akkor teljesült, amikor a rádióműsor szerkesztői Alehandro falujában evangéliumi előadásorozatot szerveztek. Miután meghallgatta az előadásokat, amelyek Jézus közeli eljövételéről szóltak, szíve megtelt örömmel.

A falu polgárai is örültek ezeknek az előadásoknak. A szervezők nemsokára megnyitottak egy gyülekezetet. Alehandro, a barátaival együtt, szintén eljárt ezekre a vasárnapi istentiszteletre, amikor a farmon éppen nem akadt halaszthatatlan tennivalója.

Négy egyházvezető észrevette a helybeliek nagy érdeklődését a lelki témák iránt, ezért úgy döntöttek, hogy minden rendszeres látogatót megajándékoznak egy-egy Bibliával. Elmentek a szomszédos Cusco városba, (60 perc busszal), hogy Bibliát szerezzenek. Azonban nem találtak.

Elkeseredve, mivel nem találtak Bibliát, járták az utcákat; majd egy kockaköves utcában egy csoport emberre figyeltek fel, akik lassan beszivárogtak egy épületbe, és mindegyiküknél volt egy Biblia.

Gondolva, hogy talán egy könyvesbolt van ott, ahol majd sok Bibliát találnak, ők is hamar bementek az épületbe. Meglepődve vették tudomásul, hogy egy adventista gyülekezet volt, és az emberek a szombatiskolába jöttek.

E négy lelki vezető ott maradt egészen a délelőtti istentisztelet végéig. Aztán meghívták őket a közös étkezésre és a délutáni bibliatanulmányozásra. Lelkesítette őket, amit láttak és hallottak, közben elmondták, hogy a Krisztus második eljövételéhez kapcsolódó eseményeknek eddig csak a felét hallották, viszont ezeknek a hívőknek teljes ismeretük volt.

Így ők négyen elhatározták, hogy együtt el fognak járni az adventista istentiszteletekre. Nemsokára a lelkipásztor segítségét kérték a teljes bibliai igazság megismeréséhez, amellyel a falu népét is szeretnék volna megismertetni.

Két adventista hívő aztán elment velük a falujukba, és másnap, vasárnap, Igét hirdettek nekik az ő gyülekezetükben.

Alejandro nem vehetett részt az istentiszteleten, mert dolga akadt a farmon. A barátai azonban elújságolták neki, hogy ne aggódjon, mivel az egész gyülekezet adventista gyülekezet lett, s a következő istentiszteletet a jövő szombaton tartják.

Alejandro szombaton elment a gyülekezetbe, hogy meggyőződjön, mi is történt ott. Az új bibliai igazságok nagyon lelkesítették, Istennek a szombattal kapcsolatos, édeni utasítását is beleértve. Nemsokára adventista hívő lett.

Alejandro, aki akkor 19 éves volt, ott hagyta az iskolát, hogy többet dolgozhasson a birtokon. Közben mindenkinek, aki csak meghallgatta, Krisztus második eljövételét hirdette.

Jézus iránti szeretetének sok szép eredménye volt. Alejandro, egy egyszerű, szerény ember, nem sok iskolával, aki azonban az elmúlt 30 évben hat gyülekezetet alapított.

Az első gyülekezetet 1985-ben alapította, nem sokkal az után, hogy megkeresztelkedett. Mivel rendszeresen látogatja a gyülekezeteket, néha több órán át kell gyalogolnia. Tevékenykedése révén 800 ember keresztelkedett meg.

Alejandro, aki most 52 éves, dicsőíti Istent ezért az eredményért, de valójában a leghálásabb azoknak az embereknek, akik azon a szombati reggelen, Cuscóban, magukkal vitték a gyülekezetbe a Bibliájukat.

„Nagyon fontosnak tartom, hogy amikor gyülekezetbe megyünk, mindig magunkkal vigyünk a Bibliánkat, mert akkor mások is látni fogják, hogy keresztények vagyunk. Ha aznap reggel a hívők kezében nem lett volna ott a Biblia, e falu népe sohasem ismerte volna meg az igaz egyházat.”

Az 500 lelket számláló faluban háromszázan már a Keresztény Adventista Egyház hívei.

Ebben a negyedévben, a 13. szombati adományaink egy részével Cuscóban hatásközpontot nyitnak, ahol angol nyelvtanfolyamokat, zeneórákat és más, hasznos tevékenységeket fognak felkínálni a gyerekeknek és a fiataloknak. A központ célja valójában egy újabb gyülekezet megalapítása eben a városrészben. Köszönjük, hogy a Keresztény Adventista Egyház munkáját adományaitokkal is támogatjátok.

A történettel kapcsolatban

- A történethez tartozó képeket itt tekinthetitek meg: bit.ly/fb-mq
- Alejandro, mint sok más perui helyi lakós, a kecsua indián nyelvet beszéli. E történet megírásához két fordítóra is szükségünk volt – az egyikük a kecsua nyelvről fordított spanyolra, a másik spanyol nyelvről fordított angolra.
- A Cusco-i gyülekezet sok mindenben támogatja Aleandrót: ételmet, pénzt és vallásos nyomtatványokat biztosít a missziós tevékenységeihez.

Az Aleandróról készült videofelvételt itt találjátok: bit.ly/Alejandro-Qquerar

2019. április 13.

2. A FÉLÉNK GYÜLEKEZETVEZETŐ

Paraguay/Hugo Sanz, 64 éves

Hugo Sanz bizony megijedt, amikor a lelkipásztora megkérte, hogy felügyelje a gyülekezetalapítást, Paraguay fővárosának, Asunciónnak abban a negyedében, ahol még nem voltak adventisták.

Az ősz hajú Hugo Sanz húsz évig volt az asuncióni adventista kórház igazgatója, és az ottani legnagyobb gyülekezet híve, de kívülállókkal még soha nem dolgozott.

„Féltem, mert nem éreztem magam képesnek arra, hogy egyedül vezessek egy gyülekezetet”, mesélte.

Hugo beszélt a feleségével, akinek volt már némi tapasztalata a más keresztény hívőkkel való munkában, mivel az ADRA-ban dolgozott. Eldöntötte, hogy segít a férjének.

Hugo heteken át imádkozott. De csak nőtt a bűntudata, amikor rájött, hogy az új gyülekezetet Nueva Sajonia városrészben, éppen az ő otthona közelében hozzák létre. Elfogadta, hogy felügyeli a gyülekezetalapítást.

„Ezt a munkát, amelybe a bűntudat miatt fogtam bele, még más hívők segítségével sikerült elvégeznem. Eljöttünk ide, megismerkedtünk az itt élő emberek szükségleteivel, és nekiláttunk a munkának.”

Eleinte csak apró lépéseket tettünk. Hugo kibérelt egy épületet, az lett a „hatásközpont”, ahol szemináriumokat szervezett, mint például az egészséges táplálkozással kapcsolatos főzőtanfolyamok, a dohányzásról való leszoktatás (ebben például a kórházban dolgozó hívők is segítettek neki). Ő, meg a gyülekezet hívei, barátkozni kezdtek az emberekkel, majd látogatni kezdték őket.

E közösségben gyorsan elterjedt a hír az újonnan létrehozott központról. Az egyik hívő megnyitott egy Facebook oldalt és feltöltött rá képeket különböző eseményekről. A Nuevo Tiempo adventista rádióállomás is hirdette a központ tevékenységét.

Egy év elteltével, 2015-ben, a hatásközpontban már voltak rendszeres szombati istentiszteletek, amelyeket közös néven így hívtak: „Egy nap – távol a világtól”.

„Ez olyan nap, amikor az emberek elfelejthetik a mindennapos folyamatos idegeskedést és a Bibliára összpontosíthatnak. Együtt énekelünk, majd tanulmányozzuk a Bibliát, az emberek pedig, akik végighallgatják az egészségügyi szemináriumokat, megtapasztalhatják, hogy kiállunk az egészségügyi elveink mellett, mert erre tanít minket a Szentírás. Idővel, az Istennel való közösségüket ápolni kezdték.”

A Biblia tanulmányozása közben az emberek meglepődnek, mennyi gyakorlati tanács található a Biblia oldalain. Megtudták, hogy a jó egészség elérhető a megfelelő táplálkozás, az ima és az Istennel való megbékélés által. A leginkább idézett igehely ez: „Szeretett barátom, kívánom, hogy mindenben jól legyen dolgod, és légy egészséges, amint jó dolga van a lelkednek” (3Ján 2); „És az Istennek békessége, mely minden értelmet felülhalad, meg fogja őrizni szíveiteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban.” (Fil 4,7)

2016-ban a lopások sorozata megszakította a központ munkáját. A tolvajok ugyanis négyszer betörték az ablakokat, behatoltak a központba és ellopták az elektronikus segédeszközöket, székeket, asztalokat. Emiatt a szemináriumokat ideiglenesen Hugo otthonában tartották.

Ugyanebben az esztendőben, az adventista világegyház hívei a 13. szombati pénzadományaikkal támogatták azt, hogy a hatásközpontot imaházzá alakíthassák. Az pénzadományokból a helyi gyülekezet megvette a telket, kibővítette a meglévő központot és javított a védelmi rendszeren.

Az újonnan épült imaház és a Nueva Sajonia hatásközpont 2018-ban nyílt meg. Hugo az egyházért felelős lelkipásztor mellett e gyülekezet laikus lelki vezetője. Úgy érzi, a világon semmi más nem tehetné őt boldogabbá.

„Húsz évig dolgoztam az adventista intézményben, az utóbbi néhány év volt a számomra a legörömteljesebb, mert dolgozhattam a kívülállókért. Korábban is dolgoztam az emberekkel, de ők már mind hívők voltak. Ma már nem csak beszélek, hanem cselekszek is, és újszerű módon mutatom be az embereknek Isten szeretetét. Érzem, hogy az Istentől rám bízott feladatot végzem.”

Köszönjük, hogy 2016-ban átadtátok a 13. szombati adományaitokat, amelytől támogatva megnyithattuk az új imaházat a Nueva

Sajonia városrészben. Köszönjük, hogy pénzeszközeitekkel támogatjátok a Keresztény Adventista Egyház munkáját.

A történettel kapcsolatban

- A Hugóról készült videoklipet itt nézhetitek meg: bit.ly/Hugo-Sanz
- A történethez tartozó képeket itt találjátok: bit.ly/fb-mq

Missziós adatok

- Paraguayban 61 gyülekezet és 95 csoport létezik, összesen 12.519 hívővel. Paraguaynak 7 millió 152 703 lakosa van, tehát minden adventista hívőre 571 nem adventista lakos jut.
- Paraguayban az első adventista misszionárius Lionel Bruking könyvterjesztő volt, aki Gran Chaco városban árulta a könyveinket, 1892-ben. Majd 1900-ban, E. W. Schneider és a felesége, az Egyesült Államokból Paraguayba költözött. Léteznek információk, miszerint egy német elfogadta az adventista egyház tanítását egy német nyelvű folyóirat révén, amelyet az uruguayi fivéréől kapott.

2019. április 20.

3. NYUGTALAN MEDITÁCIÓ

Uruguay/Gustavo Javier Caballero, 40 éves

Gustavo, a lelki érdeklődései során meditálással is foglalkozott. A lelki vezetője bevezette őt egy terembe és így szólt: „Itt majd megszólítanak téged a holtak lelkei, és megkapod a választ a kérdéseidre”.

Gustavo nagyon szeretett volna választ kapni a kérdéseire. Éjszakánként alig aludt, napközben pedig kétszer is meditált – reggel és este egy-egy órát, hogy szembe tudjon nézni a napi nehéz helyzetekkel. Egy ideig elég nyugodt volt a meditálások alkalmával, de ezt követően a stressz sokkal erőteljesebben tört rá.

A szobában ahol tartózkodott, szokatlan hangokat, kiabálást hallott. Embereket látott, akik fel-alá jártak, majd eltűntek. Démoni kinézetük volt.

Látva, mennyire fél, a lelki tanítója így szólt hozzá: „Ne aggódj. Nem bántanak ők. Csak megvizsgálják az elméd és az érzéseid.”

E tapasztalat után Gustavo átgondolta az életét. A szülei keresztény egyházhoz tartoztak, őt viszont 12 éves korában adventista iskolába írátták, az egyik szomszéd bácsi tanácsa szerint. Gustavót azonban nem igazán érdekelték a bibliaórák, a szomszédgyerekek viszont, az utolsó iskolaévben rászoktatták az alkoholra és a kábítószerre.

Gustavo marihuánát szívott, és szeszecsigával meg kokainnal próbált enyhíteni a nyomorán. Ekkor azonban fejfájás és hányinger kezdte kínozni. A pszichológus segítségét kérte, aki a keleti meditálást ajánlotta neki.

Gustavo a lelki vezetőre egy keleti templomban talált rá, ahol megtanulta alkalmazni a meditálást és a jógát. Úgy medítált, hogy egy mondatot ismételt egy régi, kihalt indián nyelven. Ennek kellett volna őt lenyugtatnia és elméjét egy nyugalmasabb állapotba terelnie.

Egy időben az élete valamelyest javulni kezdett. Ekkor történt, hogy hangokat kezdett hallani és lelkeket látott meditálás közben. „Kezdtém megbolondulni, szükségem volt valakinek a segítségére”, mondta.

A lelki vezető segítségét kérte, aki miatt azonban csak még jobban megijedt, amikor – ahogy említettük is – elvezette őt a holtak lelkeinek gyülekezőhelyére.

Gustavónak ekkor eszébe jutott, hogyan tanulmányozták a Bibliát az adventista iskolában. Eldöntötte, hogy valamiképpen megváltoztatja az életét, ezért felkereste az adventista lelkipásztort és összekötésbe lépett az adventista egészségügyi intézet pszichológusával.

Ők ketten imádkoztak Gustavoval és ajánlották neki, hogy hagyja abba a meditálásokat és a jógát meg a kábítószer élvezését. Gustavo szombatonként eljárt a gyülekezetbe.

A meditálásról és a jógáról könnyen lemondott, de a kábítószerrel sokkal nehezebb volt megküzdenie. Harcolt és imádkozott; kérte Istent, hogy segítséget találhasson a Bibliában. Egy újabb álmatlan éjszaka folyamán, imájában a következő igehelyekre hivatkozott: „Kinek szíve reád támaszkodik, megőrzöd azt teljes békében, mivel Te benned bízunk.” (Ésa 26,3). „Mindenre van erőm a Krisztusban, aki engem megerősít.” (Fil 4,13)

Gustavo végül átadta életét Krisztusnak, és 34 éves korában szövetséget kötött Istennel. „Orvoslást kerestem, valakit, aki segítene. A gyülekezetben megtudtam, hogy Isten gyermeke vagyok. Élete és áldozata révén Ő szabaddá tett engem.”

A keresztsége után ráakadt a „keresztény meditálásról” készült videofelvételre, melyet ki akart próbálni. Hasonló technikájú volt, mint a keleti meditálásé, csak a kihalt indián nyelven ismételtetett mondat helyett bibliai igehelyeket kellett ismételtetnie.

Döbbenetes, hogy mit tapasztalt. „Az elmém irányításának képességét elvesztettem, elmém üres volt, mint korábban is, az egész testemben áramlott az energia, hangokat hallottam, amelyek utasítottak, hogy mit tegyek”.

Gustavo ledöbbsent, meg se tudott mozdulni, amíg fel nem eszmélt a transzból.

Egy idő után néhány régi barátja azt mondta neki, hogy a meditációik során hallott hangok szerint meg kell őt hívniuk, hogy meditáljon ismét úgy, ahogyan korábban tette.

Gustavo azonban eldöntötte, hogy ily módon soha többé nem fog meditálni. Ehelyett elhatározta, hogy Isten Szavát fogja olvasni és arról fog gondolkodni. Rájött, hogy a keleti meditálás veszélyes helyekre vezeti őt, és hogy Isten ilyen jellegű meditálást nem szokott jóváhagyni. Arról is meggyőződött, hogy a jóga a sátán eszköze.

„Jógázás közben jól érzitek magatokat, nem érzitek szükségesnek, hogy olvassátok a Bibliát, és beengedjétek Jézust az életekbe. Hiszitek, hogy a lelkek bennetek és értetek dolgoznak, és ez elég a számotokra.”

Gustavo ma 40 éves és könyvterjesztő meg terapeuta masszőr. Ő is aktívan részt vállalt a Nueva Sajonia, adventista hatásközpont munkájában, amely projektünket a 2016-os 13. szombati adományaitokkal támogattatok.

A környezetében élő embereknek elmondja saját élettapasztalatát, ami azt bizonyítja, hogy a kábítószeres és a meditáció nem nyújtanak semmiféle választ.

„Kábítószer alatt lenni és meditálni – egy rövid időre az ember jól érezheti magát tőle, de aztán minden egyre rosszabb és rosszabb lesz.

Az egyetlen megoldás Jézus. Csak amikor imádkozol, érzed magad igazán jól és tapasztalod meg a valódi békét.

A történettel kapcsolatban

- Ezen a linken megnézhetitek a Gustavóról készült felvételt: bit.ly/Gustavo-Caballero
- A történettel kapcsolatos képeket itt találjátok: bit.ly/fb-mq.

Rövid tények

- A Paraguayi írástudás százaléka magasabb, mint az Egyesült Államokban. Itt mindenki, aki elmúlt 15 éves, tud írni és olvasni. Paraguay lakosságának a 94%-a írástudó, ellentétben az Egyesült Államokkal, ahol ez 86%.

2019. április 27.

4. MINEK IS SZÜLETTEM?

Uruguay/Graciela-Musetti, 52 éves

Egy nő állt egy buszmegállóban, Uruguay fővárosában, Montevideóban. A táskájában ott volt a meghatározott szükségletre elkülönített pénze. Várta a buszt.

Egyszerre elkezdett remegni. Úgy érezte, valami megmozdult benne. A busz lelassított, és megállt az állomáson, ő azonban megmondta magát, átment az utca másik oldalára, és belépett a péküzletbe, vásárolt néhány péksüteményt. Otthon a férje az ajtóban fogadta.

„Visszajöttél?”

„Igen. Eldöntöttem, hogy nem teszem meg”, válaszolta.

Néhány hónappal később megszületett Graciela Musetti.

Édesanyja, Mária, soha nem engedte meg, hogy a lánya elfelejtse ezt a napot.

Különös gyermekévek

Graciela a sírhantok között játszva nőtt fel. Másfél éves volt, amikor a 18 éves nővére egy gyári tűzvészben az életét veszítette több más személlyel együtt. Édesanyjával naponta ki kellett mennie a temetőbe, ahol az anyuka a lányát siratta. Graciela a sírok között játszadozott,

szétosztotta a virágokat, egyik sírról a másikra, hogy azon a sírhantokon is legyenek virágok, ahova senki nem vitt.

Otthon, amikor valaki meglátogatta őket, anyja mindig így beszélt: „Isten elvette tőlem az első lányomat, és ezt a másikat adta nekem.” Egyszer az egyik rokonnak elmesélte az autóbuszos esetet, mintha nevetséges lenne. Majd hozzátette: „Tudod, Gracielát nem terveztük, hogy megszülessen”.

Gracielát bántotta a lelkiismerete, és bizonytalan volt. Úgy érezte, hogy a nővére volt a Napsugár a házban, s most neki kellett volna őt helyettesítenie. Néhány év múlva a szülei elváltak. Graciela pedig 15 éves korában kislányként született. Majd az idősebb bátyja szívizérelműködésben elhalálozott. A bátyja halála teljesen megtörte az édesanyjukat. Néhány hónapon át Graciela naponta kikísérte édesanyját a temetőbe.

Eltelt néhány év, amikor Graciela egyetlen élő fivére kerékpárballeset miatt elhunyt. Graciela el se tudta mondani édesanyjának ezt a szörnyű hírt. Úgy érezte magát, mintha egy nagy tragédia egyetlen túlélője lenne. Az édesanyja lassan megöregedett; Graciela a haláláig gondozta őt. Életének utolsó néhány évében az anyja ágyban fekvő beteg volt, mivel szélütés miatt tehetetlenné vált.

Egyszer Graciela megtalálta a rádióban Nuevo Tiempo (Új idő) helyi adventista rádiót. A műsort hallgatva a lelkipásztor hangja nyugtató hatással volt rá.

Majd hallgatta a másik lelkipásztort egy másik rádióállomáson, aki támadóan beszélt az adventistákról és egyik alapítójukról: Ellen Whiteról.

A haragja felkeltette Graciela érdeklődését. Elhatározta, hogy el fog olvasni egy könyvet ettől az írónőtől. De hol fog ilyen könyvet találni?

Graciela ezután átkutatta a könyvesboltokat, a könyvtárakat, de nem talált ilyen könyvet. Egyszer az idősebbik fia egy cipőüzletben járt, ahol az egyik széken egy ott hagyott könyvre lett figyelmes. Átlapozta majd úgy döntött, hogy hazaviszi édesanyjának. „Anyá, nézd, hoztam valamit, aminek meg fogsz örülni”, mondta.

Istentől kapott könyv

Graciela elfogadta a könyvet, elolvasta a címét: „The Great Hope” (A mi nagy reménységünk), s amikor meglátta ki a szerzője, megremegett. Ellen White könyv volt.

„Isten jelen van az életemben! Ő küldte nekem ezt a könyvet!”

Ettől a pillanattól kezdve, Graciela már egy cseppet sem kételkedett Ellen White-ot illetően. Még mielőtt elkezdte olvasni a könyvet, már tudta, hogy Isten meghívta őt, legyen a követője.

Felhívta telefonon a Nuevo Tiempo rádiót, hogy még más információkhoz jusson. A rádióállomás küldött egy hívót, Miguel Amar Speranzát, akik bibliaórákat tartott neki.

Graciela nemsokára meg is keresztelkedett a La Teja, adventista imaházban, amelyet 2016-ban alapítottak a 13. szombati adományok támogatásával. Graciela ma aktív híve ennek a gyülekezetnek, bibliaórákat szervez, és ezzel segít a környéken élő embereknek, hogy megismerjék Istent. Befolyása révén négy ember megkeresztelkedik.

Graciela élete nagy részében azon töprengett, miért is született meg? Ma már tudja rá a választ.

„Fogtatásom óta velem volt Isten”, véli Graciela. „És ha akkor édesanyám engem nem vállalt volna, ki gondoskodott volna később róla? És ki gondoskodott volna édesapámról, aki most 94 éves és tehetetlenül fekszik az ágyban?”

„Isten a kezében tartja a dolgokat. Nem tudom mit látott bennem, de megmentett. Remélem, hogy még sokaknak bizonyosságot tehetek az Ő szeretetéről, és segíthetek nekik, hogy a követőivé válhassanak.”

Köszönjük, hogy támogattátok a 2016-os, 13. szombati adományaitokkal a La Teja gyülekezetet, amely kezdetben egy kis házat bérelt, most viszont saját épülettel és hatáskörzonttal rendelkezik ebben a városrészben. Köszönjük missziós hozzájárulásokat ahhoz, hogy még más, Graciélához hasonló emberek is esélyt kapjanak az isteni hívás és a Krisztusnak való átadás elfogadására.

A történettel kapcsolatban

- A Gracielláról készült felvételt itt nézhetitek meg: bit.ly/Graciela-Musetti
- A történethez tartozó képeket itt találjátok: bit.ly/fb-mq

Rövid tények

- Uruguayban 59 gyülekezet és 50 csoport létezik, amelyhez 7.890 hívő tartozik. Az ország lakosságának a száma 3.457.000; tehát 1 adventista hívőre 438 nem adventista lakos jut.
- Az első uruguayi adventista hívő Juan Rivoir testvérnő volt, aki a férjével érkezett ide, 1890-ben. Uruguayba érkezésük előtt ez a házaspár négy éven át hallgatta Ellen White piemonti (olaszországi) igehirdetéseit.

2019. május 4.

5. VÁGYAKOZÁS ISTEN UTÁN

Uruguay/Maria Cecilia Freire, 60 éves

Cecília teljesen megtört, amikor a férje elhagyta.

Harminc éves volt, méhrákkal küzdött és nagyon szenvedett. Nem tudta, vajon a férje megkapta-e a válópert, amelyet azért adott be, mivel a felesége – a fájdalmai miatt – hónapokig nem engedte neki, hogy közeledjen hozzá.

Ám az édesanyja nem így gondolkodott. Úgy vélte, hogy a férje azért indította el a válópert, mert Cecília elkezdett járni az adventista egyházba. Néhány évvel korábban ugyanis Cecília megkeresztelkedett az adventista egyházban, egy előadássorozatot követően, az uruguayi szülővárosában, Mercedesben.

A keresztsége után, Cecília már nem járt el a mulatságokra, és nem ivott együtt a férjével.

„Az egyház miatt vesztetted el a férjedet”, mondta az anyja.

Szerencsére Cecília sikeres műtéti beavatkozást kapott, és a rákot eltávolították, ám abbahagyta a templomba járást. Hogy felnevelhesse a három gyermekét, munkát kellett találnia. Mivel szakácsnőként nem tudott szabad szombatot kapni, abbahagyta a szombatünneplést, és nem járt többé az imaházba.

Múltak az évek, a gyermekei felnőttek és saját családot alapítottak. De Cecília továbbra is elkeseredett volt a válás miatt. Amikor meghalt az anyja, még jobban elcsüggedt.

Költözködés

Akkoriban történt, hogy átköltözött a legidősebb lányához, vejéhez és három unokájához Montevideóba, Uruguay fővárosába. Elkezdett Istenről gondolkodni, és szeretett volna a közelben találni egy adventista imaházat.

Valahogy ismét elkezdte hallgatni a Nuevo Tiempo adventista rádiót. „Nem tudom már, hogy történt, hogy elkezdtem hallgatni ezt a rádióállomást. Istenről akartam hallani valamit, és rátaláltam erre a rádióállomásra.”

Egyszer ismét a kedvenc rádióállomását hallgatta, amikor meghallotta, hogy a közelben új adventista imaház nyílik. Ebbe az új adventista imaházba 2017. január 1-én lépett be először, nem sokkal a felszentelést követően. Az új évet Istennel akarta elkezdni. Szeretett volna mindjárt meg is keresztkedni, de a lelkipásztor azt ajánlotta neki, hogy jó lenne kicsit felfrissíteni a bibliaismereteit. Így öt hónappal később, 2017. május 18-án végül megkeresztkedhetett.

„Azóta nagyon boldog vagyok. Isten megváltoztatta az életemet. Elváltattott engem a fájdalomtól és a keserűségtől.

Amikor elkezdett ismét nevetni, tudta, hogy Isten eltávolította tőle a keserűséget. Még a hívők is észrevették nála ezt a változást, így szóltak: „Milyen vidám vagy ma!” Ő meg így válaszolt: „Igen. Nagyon boldog vagyok!”

Ima a családjért

Miután visszatért a gyülekezetbe, Cecília elkezdett imádkozni a lányáért és a vejéért, hogy ők is fogadják el Jézus Krisztust. Időközben észrevette, hogy egy hívő – brazil misszionárius, folyékonyan beszél angolul. A veje, aki építészmérnök volt, nem tudott angolul, ezért agoltanárt keresett, mert külföldre akart menni egy üzleti útra.

Cecília megbeszélte a brazil misszionáriussal, majd szólt a vejének, hogy talál az egyházban egy angol nyelvtanárt.

„Így hoztam őt kapcsolatba az egyházzal. Ő meg nemsokára összebarátkozott a lelkipásztorral és más hívőkkel, és bizonyos gyülekezeti tevékenységekben is részt vett.”

Kiderült azonban, hogy a lányát nehezebb volt megnyerni. Amikor Cecília Istent emlegette a beszélgetéseik során, a lány mindig így tiltakozott: „Már megint megpróbálsz bevinni az egyházadba!”

Cecília csak annyit mondott: „Ez nem az, amit gondolsz. Csak azt akarom, hogy a halálom után, amikor kinyitom a szememet a feltámadás során, újra együtt leszünk.”

Ezek a szavak megérintették a lánya szívét. Ő és a férje most már tanulmányozzák a bibliai igazságokat és készülnek a keresztségre.

„Isten csodálatos dolgokat vitt végbe az életemben”, véli Cecília.

Cecília ma 60 éves és a montevideói (uruguayi) Goes adventista imaházba jár, amelyet 2016-ban a 13. szombati adományok támogatásával építettek fel Montevideónak ebben a városnegyedében.

Köszönjük, hogy hűségesen átadjátok a missziós adományaitokat, amelyek Cecíliához hasonló embereknek és családoknak segít felkészülni Krisztus közeli eljövetelére.

A történettel kapcsolatban

- Nézzétek meg a Cecília keresztségéről készült videofelvételt, ahol a keresztelőmedence mellett áll az adventista Goes gyülekezetben. Íme, a link: bit.ly/Cecilia-Freire
- A történettel kapcsolatos képeket a Facebook oldalunkon nézhetitek meg: bit.ly/fb-mq

Tények röviden

- A Guarani indiánok nyelvén az „Uruguay” szó a „színes madarak folyóját” jelenti.
- Az uruguayi nép egyik hagyományos étele a Chivito, a húsos szendvics vékony szelet hússal, sajttal, paradicsommal, majonézzal, olajbogyóval és főtt tojással. Lepénybe téve szorgálják fel. Gyakran szalmaburgonyát adnak hozzá.
- Az uruguayi lakosság írástudása százalékban 98,1%, az ingyenes, kötelező iskolázatásnak köszönhetően. 2009-ben, Uruguay volt az első állam a világon, amely biztosította a diákok számára az ingyenes vezeték nélküli internet-hozzáférést és laptopot.
- Uruguay az egyetlen ország Dél-Amerikában, ahol a csapvizet biztonságosan lehet fogyasztani.
- A villanyáram 95% -át megújuló erőforrásokból kapják, főként szélturbinákból.

2019. május 11.

6. TŰZZEL - JÉZUSÉRT

Uruguay/Miguel Amaro Speranza, 69

Miguel most 69 éves és nagyon jó erőnlétnek örvend. Néhány évvel ezelőtt elfogadta Iraldin „Dino” Fernandez barátja meghívását, hogy vezesse a Bibliatanulmányozásokat Dino otthonában, Montevideo szegényebb városnegyedében, La Tejában.

Miguel és Dino emellett bibliai előadásokat tartottak a városrészben levő idősek otthonában, ahol korábban még nem jártak az adventisták.

Egy évig tartó bibliatanulmányozás után, a résztvevőket meghívták a Dániel próféta és a Jelenések könyvének tanulmányozására. Amikor ezek is véget értek, 16 személy keresztelkedett meg.

„Az előadásainkat követően elhatároztuk, hogy alapítunk itt egy gyülekezetet.”

Miguel, néhány hívő és ez a 16 új testvér kibéreltek egy házat, ahol minden szombaton megszervezték az istentiszteletet.

Ebbe a gyülekezetbe egyre többen kezdtek járni, ahogy a hívők meglátogatták a szomszédjaikat és élelmet, ruhát vittek nekik. A bérelt szoba egyre szűkebbé vált, mert a látogatók száma folyamatosan nőtt. A hívők elkezdtek gondolkodni azon, hogy kibővítik az imaházat, hogy még több helyi látogató beférhessen.

A hívők gondja megoldódott, amikor a világszerte élő hívők a 2016-os, 13. szombati adományaikkal hozzájárultak egy imaházépület megvételéhez, ahol életmódközpontot létesítettek.

Miguel lelkesedik az új lehetőségekért, amelyek megjelentek az egyházban.

„Azt terveztük, hogy szolgálni fogunk az embereknek ebben a városrészben, a hontalanokat is beleértve, mert ezen a környéken sok szegény ember él”, mondta egyik beszélgetés alkalmával a gyülekezeti konyhában, ahol az egészséges ételek elkészítését szokták bemutatni.

A második történet

Miguel nem először vezetett valakit Krisztushoz. Az El Prado gyülekezet néhány tagjával rendszeresen látogatják a karton-telepet, Montevideo veszélyes városnegyedében.

„Mi öten minden szombaton tartottunk istentiszteletet. Enni hoztunk az embereknek, így igyekeztünk eleget tenni testi-lelki szükségleteinek.”

A gyülekezet hívei 47 felnőtt személyt és 90 gyermeket támogattak. Építettünk egy nagy házat, amelyben ezek az emberek az esős évszak során, a gyakori árvizek idején menedéket találtak.

E szegénynegyed lakói lassanként elkezdtek járni az adventista gyülekezetbe. Némelyikük lovas kocsival érkezett.

„E tevékenykedés eredményeként több mint húszan döntöttek Isten mellett.”

A harmadik történet

Miguel 27 éven át dolgozott az ADRA-nál, de egyik tapasztalatára élete végéig emlékezni fog, amikor Walter, egy hontalan férfi, akinek a cukorbetegség miatt levágták a lábát, egyszer bejött hozzánk a montevideói ADRA-ba.

Walter az utcán élt, nem volt mit ennie, és nem volt hol meghúzódnia. Miguel összebarátkozott vele, és az ember kérésére elkezdte vele tanulmányozni a Bibliát.

Miguel egyszer a szombati prédikációját készítette. Walter megkérdezte: „Miről lesz szó a szentbeszédben?”

Miguel elmagyarázta, hogy a prédikáció inspirációja a hűtőszekrény ajtaján lévő képből származik. A képen egy gyermek volt, aki egy halom szemétből igyekezett ennivalót kipecázni, alatta meg ezt írta: „Te mire panaszkodsz?”

Majd megnyitotta a Bibliáját és felolvasta neki a következő igehelyet: „Ő pedig monda nékik: Adjatok nékik ti enni. Azok pedig mondanak: Nincs nekünk több öt kenyérünknel és két halunknál; hanem ha elmegyünk, és mi veszünk eledelt az egész sokaságnak.” (Lukács 9,13).

Jézus ezt a felhívás a kenyérrel és a hallal való csodatétel előtt intézte a tanítványaihoz.

Miguel folytatta az írást, Walter pedig egy darab papírra gyorsan ráírt valamit, amit később átadott Miguelnek e szavak kíséretében: „Tessék, talán fel tudod használni az igehirdetésnél.”

Miguel a prédikáció alatt felolvasta Walter feljegyzését. A hívők nagyon meghatódtak. Walter úgy írt, mintha Jézus személyesen szól-

na az emberekhez. Üzenete így hangzott: „Ti panaszkodtok? Nézzetek csak körül, és látni fogjátok a hontalanokat, élelem és ruha nélkül. Nektek van hol tartózkodnotok, van élelmetek, ruhátok.” Majd írt még néhány szót önmagáról.

„Voltak ivótársaim, akikkel együtt szórakoztam. Ők most a saját bajaikra panaszkodnak. Azt mondom nekik: „Ti panaszkodtok? Nézzetek rám, cukorbeteg vagyok, és lábam sincs.”

Néhány hónap elteltével Walter átadta szívét Istennek. Amikor kijött a vízből, felkiáltott: „Köszönöm Jézusom!”

Miguel ma is hallja Walter győztes felkiáltását. Másfél hónappal a keresztsége után, Walter elhalálozott.

„Remélem, hogy újra találkozok vele, amikor majd a menyeyei Atyánk hazavisz bennünket. Remélem, hogy akkor újra együtt leszünk, és még sok más emberrel, akikkel Isten összekötött minket az evangélium által.”

Köszönjük, hogy 2016-ban a 13. szombati adományaitokkal támogattátok az imaházépület megvételét La Teha városnegyedben.

A történettel kapcsolatban

- Miguelről készült felvételünket itt találjátok: bit.ly/Miguel-Speranza
- A történethez tartozó képeket a Facebookon nézhetitek meg: bit.ly/fb-mq

Missziós adatok

- Az első Uruguayi Adventista Iskolát 1908-ban alapították a Nueva Helvecia kolóniában, Julia Ernst otthonában, ahol Heidecker Otto volt a tanító. Az iskolát 1944 óta Uruguayi Adventista Akadémiának hívják, és Progreso városban található.

2019. május 18.

7. MISSZIONÁRIUSNAK SZÜLETETT

Argentína/Marcello Fernandez

Én meg a feleségem 14 évig imádkoztunk, hogy gyermekünk születessen. „Ha te is úgy akarod, segíts, hogy lehessen gyermekünk, vagy

segíts nekünk valakit örökbe fogadni.” A tesztek sorozata után orvosunk kijelentette, hogy nagyon kicsi az esélyünk, hogy gyermekünk legyen. Az is világos volt, hogy a gyermek örökbefogadásának folyamata Argentínában nagyon körülményes és hosszadalmas folyamat.

Akkor kaptunk egy lehetőséget, hogy dolgozzunk az Úr művében, egy távoli, elszigetelt államban. Akkor azt gondoltuk: „Talán Isten azt akarja, hogy valami külföldi gyereket fogadjunk örökbe.”

Összeállt a kép, a Keresztény Adventista Egyház Dél-Amerikai Divíziója, amelyhez Argentína is tartozik, egyetértett a kívánságunkkal, hogy öt évre elutazzunk abba a távoli országba. Az adott országban az egyházi vezetők és a hatóságok is engedélyezték az ott tartózkodásunkat.

Valahogy akkoriban tudta meg a feleségem, hogy áldott állapotban van.

Eliza, akinek különben jó a humorérzéke, elrejtett egy kamerát, hogy felvegye a reakciómat, amikor közli velem a terhességének hírét a reggelineél.

Adott nekem egy kis dobozt, amelyről azt hittem, üres. De nem volt üres, a terhességi teszt eredménye volt benne látható. Kivettem, megnéztem. Pozitív volt.

A sokk és az öröm zavaros keveréke öntött el. A videó felvétel rögzítette, hogy egyszerűen „lefagytam”. Meg sem öleltem a feleségem, csak bámultam a tesztet.

Az agyamban a következő dialógus játszódott le: „Uram, miért éppen most? Ez nagyon váratlan pillanat. Most majd az állami hatóságok visszautasítanak minket; az egyházi vezetők nemet mondanak; és a Dél-amerikai Divízió is lemondja az utat. A gyermeknevelés külföldön sokba fog kerülni, és a missziós tevékenységünket is jócskán zavarni fogja.”

Isten tökéletes időzítése

Isten időzítése azonban mindig tökéletes. Senki sem hányt fel a feleségemnek a terhességét. Még az adott ország hatósága is, kérésünkre válaszolva, azt írta: „Nem probléma, mi szeretjük a gyerekeket.”

A fiunk, Ezékiel az érkezésünk után három hónapra rá született meg. Ő volt az, aki az emberek 80%-ánál ajtót nyitott a biztonságtevéshez.

Hamarosan beláttuk, hogy a helybeliek valóban szeretik a gyerekeket. Ha idegenek vagytok, akkor még jobban. Az emberek megállítanak benneteket az utcán csak azért, hogy fényképet készíthessenek veletek. Az unokáikat sétáltató nagyszülők megállnak és beszélgetnek veletek a szülőségről.

Az Ige magvának hintésére sokkal több alkalmunk van, mint reméltük. Bárhol találkozunk is, az emberek mindig összegyűlnek Ezékiel körül.

A fiunk révén ismerkedtünk meg az épület lakóival, az emberekkel az önkiszolgálóban, a parkban. Új barátainkat meghívjuk otthonunkba a születésnapj és más ünnepségi eseményekre. Sok szülő szeretné, hogy gyermekeik a mi fiunkkal játszhasson, ezért gyakran megkérdezik, mikor jöhetnek át hozzánk a gyermekük a gyermeklecke tanulmányozására, amelyet a mi fiunk számára szervezünk.

Egyik házaspár az épületünkben, akiknek a lányuk egy korosztályú a fiunkkal, gyakran átjönnek hozzánk. A kislánynak már ajándékoztunk egy angol nyelvű gyermekbibliát.

A gyermekünkhöz való viszonyulásunk nagyobb hatást gyakorol rájuk, mint amit valaha is elképzelhettünk volna. Istentől egy nagyon jó magatartású gyermeket kaptunk. Az emberek gyakran látják, hogy megöleljük a fiunkat, és hogy ő nagyon boldog. Ily módon még jobban megbizonyosodnak Isten szeretetéről.

A másik meglepetés

Csodálatos és örömteli élményt jelentett a számunkra látni, ahogy Isten a fiunkat felhasználja az Ő nagy neve dicsőségére. A feleségem közben ismét áldott állapotban volt, és idővel megszületett a kislányunk.

Ha van fiad és lányod is, ezt a helybeliek nagy áldásnak tartják. Az emberek megállítottak minket az utcán, hogy elmondják nekünk, milyen nagy áldás, hogy fiunk és lányunk is van. Mi csak mosolygunk, megköszönjük a szép szavakat, majd az égre mutatva ezt mondjuk, hogy Isten minden tökéletesség és áldás forrása.

Micsoda bizonyágtétel!

Jézus mondta: „És az Isten országának ez az evangéliuma hirdetik majd az egész világon, bizonyáságul minden népnek; és akkor jő el a vég.” (Máté 24,14)

A gyakorlati bizonyágtételeink többet érnek, mint a szavaink. Szerintem Jézus azt szeretné, ha élő bizonyáság lennénk, és lehetőséget ad arra, hogy ezt mélyebb értelemben megtapasztaljuk.

Isten a fiunkat használja fel a Máté 24-ben megírt dolgok érdekében, hogy így készítsen utat az Ő második eljövételének. Azt hiszem, hogy a kis Ezékielnek máris több csillaga van a koronáján, mint nekem és a feleségemnek együtt.

Úgy érzem nagy áldásban részesültünk, Isten kegyelmes volt hozzánk, bűnösökhöz, és már tudom, hogy az Ő tervei összehasonlíthatatlanul jobbak a mi terveinknél.

Isten azt mondja: „Mert nem az én gondolataim a ti gondolataitok, és nem a ti útjaitok az én útjaim, így szól az Úr!” (Ésa 55,8)

Isten tervei tökéletesek.

A történettel kapcsolatban

- A történet szereplőinek a nevét megváltoztattuk, hogy megvédjük a család missziós munkáját ezen az érzékeny földrajzi területen. Emiatt nincs ezen a héten videoklipünk.
- A történettel kapcsolatban itt találtok képeket: bit.ly/fb-mq.

Missziós adatok

- Argentínában 606 gyülekezet és 438 imacsoport van, amelyekhez 116 391 hívő tartozik, tehát 1 adventista hívőre 380 lakós jut.
- Argentínában az első adventisták annak a négy családnak a tagjai voltak, akik 1890-ben jöttek az USA-beli, floridai Tampa városból és az Entre Rios megye Diamante megyeszékhelyén telepedtek le. Ezek a német gazdák orosz telepesek voltak, és az adventizmussal az amerikai tartózkodásuk alatt ismerkedtek meg.
- 1896 júliusában tartották meg az első adventista tábortalálkozót az Entre Rios megyei Crespo helységben, amelyen 150 fő vett részt.

2019. május 25.

8. KÉT ÖRÖKBEOFOGADOTT FIÚ

Argentína/Huan és Huanita

A gyerekek szinte állandóan kopogtak az afrikai adventista kórház területén élő Huan és Huanita lakásának ajtaján.

Huan és Huanita, az argentinai önkéntes egészségügyi házaspár, egyéves misszió volt Afrikában. Kevés kis pénzből éltek, de mindig megosztották a rizst és más alapvető élelmet az ajtajukon bekopogó gyerekekkel.

S akkor e házaspár meglepődve vette tudomásul, hogy nem minden gyerek éhes, hanem más szükségletük van, érzelmi jellegű.

„Felmerült bennünk a kérdés, vajon tényleg segítünk ezeken a gyerekeken”, mesélte Huan.

Miután eldöntötték, hogy jobban összebarátkoznak a gyermekekkel, ez a házaspár elment a faluba, ahol egy tinédzser alkalmi munkát végzett a számukra.

Ennek a serdülőnek az otthona meglepte őket. Volt neki két fiatalabb, 3 és 5 éves öccse, akik gyakran egyedül maradtak. Ezen kívül tél volt, és a fiúk betegek voltak.

A bátyjuk a nap nagy részében nem volt otthon, ezért a misszionáriusok úgy döntöttek, hogy megkérdezik, adhatnak-e rendszeresen gyógyszert a két fiúnak. Tudva, hogy a kórház melletti lakásukban van egy üres szoba, magukkal vitték a két fiút. A bátyjukat is meghívták, hogy lakjon náluk a fiúk tíznapos gyógyszeres kezelésének idején.

Mire a kezelés befejeződött, e misszionárius házaspár megtudta, hogy a fiuknak nincs apjuk, az édesanyjuk meg valahol messze dolgozik, és nem tud gondoskodni a gyerekekről. Huan és Huanita elhatározták, hogy továbbra is gondoskodna a fiúkról.

Ez a házaspár segítette a fiúknak az alapvető szükségleteikben, beírták őket az adventista óvodába és a szombatiskolába is magukkal vitték őket.

A családi áhítatok alatt a fiúk bibliai történeteket hallgattak. Különösen tetszett nekik Izrael kivonulásának a története, ahogy Isten kivezette az Ő népét Egyiptomból.

Habár még alig pár évesek voltak, mindig felajánlották a házaspárnak, hogy segítenek a házimunkában. Egy reggel Huanita felébredt, és azt látta, hogy az ötéves fiú a konyhában a mosogató mellett lábujjhegyen állva mosogatja az utolsó étkezés utáni edényeket.

„Mosolyogva mondta, hogy tudja, hogy fáradtak vagyunk, és azt akarta, hogy tovább pihenhessünk”, mesélte Huan.

Múlt az idő, Huan és Huanita szerettek volna megismerkedni a fiúk édesanyjával. Hitték, hogy valószínűleg nagyon aranyos teremtés, és büszke arra, hogy ilyen nemes lelkű fiai vannak. Amikor lejárt az egyéves voluntőrmunkájuk, a házaspár megállapodott a barátaival, hogy gondoskodni fognak a fiúkról.

Bizonyos idő elteltével, Huan és Huanita ismét visszajött ide dolgozni, és szomorúan vették tudomásul, hogy a két fiú bátyja meghalt. Az édesanyjuk viszont átvette a két fiúról való gondoskodást.

Huanék felkeresték az édesanyját és a két fiát.

„Igazán jó volt találkozni velük. Az anya egy nagyon drága lélek. Egy időt együtt töltöttünk a társaságukban. A gyerekek szégyellősek voltak, mert már elég sok idő elmúlt mióta utoljára láttuk őket.”

Amikor e házaspárnak a második missziós mandátuma is lejárt, elhatározták, hogy még egyszer meglátogatják a családot. Huan egy hetet töltött náluk, igyekezett összebarátkozni az édesanyjukkal; Huan segített neki a jogi ügyek elrendezésében és más gyakorlati dolgokban. Huanitának e hét folyamán a munkájában kellett maradnia, de a hétvégét velük töltötte.

A házaspár megajándékozta őket egy teli doboz, szépen illusztrált, bibliai történeteket tartalmazó könyvvel. Mindnyájan kaptak tőlük egy-egy saját Bibliát, az anyanyelvükön, és Ellen White könyvet, A nagy küzdelmet. A fa árnyékában megszervezték a szombatiskolát a számukra, és az istentiszteletet a helyi lakosság részére. Utána szépen elbúcsúztak tőlük.

„Nagyon ünnepélyes pillanat volt ez, mert éreztük, hogy életünknek egyik fejezete itt lezárult. Megkértük Istent, hogy öntözze az itt elvetett magot.”

Huan és Huanita szívét nagyon meghatotta ez az afrikai élmény. Észrevették, hogy Ellen White nemcsak prófétai ajándékkal rendelkező, termékeny lelki szerző volt, hanem élő hittel is rendelkezett,

mivel alkalmazta azt, amit hirdetett: a saját otthonában gondoskodott a szükségletekkel rendelkező gyerekekről.

„Számomra ez a tapasztalat az élet forradalmát jelentette. Sokszor látni fogjátok, hogy a misszionáriusok bizonyos környezetben dolgoznak, de vajon milyen gyakran hozzák haza a misszionáriusi munkájukat?

„Valahányszor kinyitjuk ajtónkat Krisztus szükségben lévő és szenvedő földi testvérei előtt, mindig láthatatlan angyaloknak mondunk istenhozottat”, ahogy Ellen White feljegyezte a Jézus életében Huannak e kedvenc idézetét.

„Valahányszor kinyitjuk ajtónkat Krisztus szükségben lévő és szenvedő földi testvérei előtt, mindig láthatatlan angyaloknak mondunk istenhozottat. Mennyei lények társaságát hívjuk meg otthonunkba. Ezek az öröm és bölcsesség légkörét hozzák magukkal. Dicséretmondással az ajkukon érkeznek és lépnek be hozzánk, és a mennyben egy különleges hangnemű válasz zendül meg. Irgalmasságunk minden tette nyomán zene szólal meg, ének hangzik fel a mennyben. Királyi székéről az Atya legdrágább kincsei közé sorolja az önzetlen munkásokat. (DA, 639)

Huan, aki akkor 30 éves volt, ma 34, és arra kéri az adventistákat, legyetek mások iránt több együttérzéssel és az evangéliumot az életekbe is alkalmazzátok, haza hozva otthonaitokba a missziós munkát, mert Isten segítségével így szíveket érinthettek meg.

„Ez egy életformáló tapasztalat volt”, véli Huan, aki egy misszionárius családban nőtt fel. „A missziós területen én is misszionáriusnak éreztem magam. Már nem misszionáriusgyermek voltam, hanem felnőtt misszionárius.”

\$A történettel kapcsolatban

- Az Adventista Misszió nem teszi közzé Huan és Huanita valódi identitását, sem az országot, ahol ez a történet lejátszódott, mivel ez a pár a világ érzékeny területein végez orvosi missziómunkát. Megkértük minket, hogy a valódi nevüket ne említsük meg, a jövőbeli munkájuk zavarásának elkerülése érdekében. Emiatt nem készítettünk videoklipet erre a hétre.
- Nézzetek meg néhány képet a Huan által készített képek közül a történet kapcsán: bit.ly/fb-mq.

2019. június 1.

9. AZ ÚJÉVI KÍVÁNSÁG

Brazília/Beatriz de Jesus Santana, 23 éves

A brazil Itaparica félsziget homokos strandján a fiatalok egy-egy pohár borral koccintva köszöntötték az újévet és intézték Istenhez a kívánságaikat.

„Istenem, egy áldással teli évet szeretnék”, mondta az egyik személy

„Gazdag akarok lenni”, mondta a következő jelenlevő.

„Szeretném megtalálni az igaz szerelmet”, mondta a harmadik.

Beatriz hallgatta a barátait az Aruba népszerű üdülőhelyen, amely komphajóval egy órányira van az otthonától, a hárommillió Salvador várostól.

Arra gondolt, hogy vajon az italozás és a szórakozás javíthat-e az életén, majd megszólalt:

„Én semmit nem akarok kérni Istentől. Csak megköszönöm neki az év folyamán történt dolgokat. Az egyetemen ösztöndíjat kaptam, a cégnél jól sikerült a gyakornoki időm. Már annyi jó dolog történt velem ebben az évben.”

Hétfőn a munkahelyén Beatriz nem érezte jól magát. A hétvégi „pihenője” igencsak kifárasztotta.

A főnöknője, Ana Kristina, együttérzéssel ült le mellé, elővette a mobiltelefonját és megmutatott a lánynak egy háromperces videofelvételt.

Beatriz figyelmesen hallgatta a lelkipásztor Jézusról szóló elmélkedését. A pásztor nem úgy beszélt, mint más emberek.

A következő reggel, Beatriz ismét kapott Ana Kristina főnökszonyától egy videoklipet a mobiltelefonján levő WhatsApp szociális hálózaton. Harmadnap jött még egy klip. Beatriz mindegyiket végignézte, és csodálta a lelkipásztor nyugodt magatartását.

Beatriz az édesapjával élt, aki elvált a feleségétől, és sokat ivott. Apa és lánya gyakran összezörrentek. Beatriz a gyakori, otthoni viták miatt kezdett el szórakozni és szeszesitalt fogyasztani.

Néhány nap múlva Beatriz a Google keresőprogram segítségével mindent megtudott erről a lelkipásztorról. Megtudta, hogy Ivan

Saraiva lelkész és ő vezeti a „Meg van írva” programot az adventista „Novo Tempo” televízióban, portugál nyelven.

Elkezdte nézni a műsort, és a Bibliájában ellenőrizte, hogy a lelkész igazat mond-e. Csodálattal hallgatta a Tízparancsolatról és a szombatról, mint hetedik napról szóló előadást.

Három hét elteltével a bibliai TV-műsorral történő tanulmányozása után, Beatriz arra kérte Istent, bocsássa meg neki az eddigi, nem megfelelő életmódot. Megnyitotta a szívét az isteni befolyás előtt, és először hitte el, hogy Isten hallgatja őt, amikor imádkozik.

Az egyházat kereste, ahova elmehetne. Egyik barátnője meghívta őt egy vasárnapi gyülekezetbe, neki azonban eszébe jutott a hetedik napi szombat a negyedik parancsolatból, és azon tűnődött, hogy a barátnője egyháza miért nem tartja meg a Bibliában írtakat.

Ana Kristina észrevette, hogy Beatriz érdeklődik Isten iránt, ezért meghívta őt a „Jézus szeretetének a terjesztése” elnevezésű házi-gyülekezetbe, ahol több tucat ember tanulmányozza kis csoportokban a Bibliát, nem csak szombatonként, hanem még más napokon is.

Beatriz azonnal megkedvelte ezt a házi-gyülekezetet. „Hozzám léptek a hívők, megöleltek, szívélyesen fogadtak. Ez nagyon megnyugtató volt a számomra.”

Meglepte őt, ahogyan az emberek viszonyultak irányában. Mi lehet az oka annak, hogy ennyire foglalkoznak vele. „Nem ismernek, de mindig kellemes, szép napot kívánnak nekem. Érdeklí őket, mennyire ismerem a Bibliát, hogyan szoktam azt tanulmányozni. Gondolnak rám és gondoskodnak rólam, habár nem tudják ki is vagyok valójában.”

A gyülekezetből két fiatal, Amanda és Vitor, elkezdtek szombatonként tanulmányozni a Bibliát Beatrizzal. A lány hamarosan átadta szívét Istennek és meg is keresztelkedett a ház előtti medencében. Ana Kristina szinte sírt a meghatódottságtól ezen az örömteli keresztelési ünnepségen.

Beatriz most az apjáért, az anyjáért és a bátyjáért imádkozik, hogy ők is elfogadják Jézust. A bátyja már tanulmányozza a Bibliát a „Meg van írva” televíziós műsorral.

„Nem hittem a csodákban. Lehetetlennek tartottam őket. Ellenben, Isten igazi csodát tett az életemben. Az űrt, amit a szívemben éreztem,

se a szórakozás se az ital nem tudta betölteni. Ezt az úrt csak Jézusnak sikerült betöltenie.”

Beatriz a következő újévet az adventista vőlegénye és családja otthonában várta. Édes bort ittak és hálát adtak Isten minden áldásáért.” Közlebb akarok lenni Istenhez, hogy a szeretet, amelyet Ő iránta érzek a szívemben, soha el ne múljon.”

E negyedév 13. szombati adományainak támogatásával a bérelt házból átköltözhetnek az adományokból felépített, nagyobb imaházba, amelynek keretén belül lehetőség nyílik egészségügyi szemináriumok és egészséges táplálkozási tanfolyamok megtartására. Köszönjük, hogy átadjátok missziós támogatásokat.

A történettel kapcsolatban

- Íme, a link, ahol megnézhetitek Beatrizt: bit.ly/Beatriz-Santana
- A történettel kapcsolatos képeket a Facebook oldalunkon találjátok: bit.ly/fb-mq.

Missziós adatok

- Brazíliában 9006 gyülekezet, 8813 imacsoport van, amelyhez 1,666,125 hívő tartozik, ami azt jelenti, hogy 1 adventista hívére 125 nem adventista lakós jut.
- 1939-ben orvosi munkát alapítottak Brazíliában a Boa Vista Klinika létrehozásával, amelyet Dr. Alton de Miranda igazgatott; 1942-ben, a klinikát kibővítették a Casa de Saude Liberdade-i kórházzal (ez a Sao Paulo-i Adventista Kórház), amelyet Dr. Galdino Nunes Vieira igazgatott, aki egyetemi tanár volt, de otthagya a tanári állását és elkötelezte magát az orvosi egészségügyi missziómunkára.

2019. június 8.

10. GYORS IMAVÁLASZ

Brazília/ Gilberto Deusdedite Ferreira da Silva, 68 éves

Gilberto sohasem tanúsított érdeklődést az egyház iránt, úgy hogy még önmagának sem tudta megmagyarázni, honnan ez a hirtelen vágy, hogy elolvassa a Bibliát.

Mivel nem tudott ellenállni a vágynak, ez a nyugdíjas bankigazgató a maga módján kezdte tanulmányozni a Bibliát.

Gilbertót lenyűgözték a bibliai igazságok. Néhány helyet azonban nem értett igazán, ezért nyugtalanokodva várt valamilyen válaszra. Szerette volna, ha valaki elmagyarázza neki a kérdéses bibliai eseményeket.

Egy újévvárás alkalmával, úgy döntött, hogy megszakítja a családi hagyományokat, hogy a tengermelléki, három millió lakosú város, Salvador utcáin figyeljék a tűzijátékokat.

„Nézzétek nélkülem, ez alkalommal nem kívánok elmenni”, mondta a feleségének és a tizenéves gyerekeinek. Ám Gilbertónak volt egy másik terve. Szeretett volna nyugodt imaidőt, a családjátavollétében. Megkérte Istent, magyarázza el neki a Szentírást és segítsen neki megtalálni a igaz egyházat.

„Isten sokkal hamarabb válaszolt erre az imámra, mint bármely másakra az életemben”, mesélte nekünk Gilberto.

Akkor még ezt nem tudta. Tehát szombat volt, amikor imádkozott, december 31, vasárnap meg január elseje volt.

Hétfőn, az első munkanap alkalmával, Gilbertót behívták a bankba, ahol korábban dolgozott. Az igazgató szerződést kínált neki bizonyos pénzeszközök befektetésével kapcsolatban.

Gilberto eközben összetalálkozott egyik munkatársával, akiről tudta, hogy keresztény. A szerződés aláírása után odament a volt munkatársa, Alvaro asztalához.

„Alvaro, nem tudod véletlenül, hol tanulmányozhatnám a Bibliát?” Majd gyorsan hozzátette: „De nehogy a lelkésznek akarj engem bemutatni. Megtéríteni se próbálj meg. Én csak tanulmányozni akarok.”

Alvaro adventista hívő volt, Gilberto ezt azonban még nem tudta. „Tanulmányozhatod a Bibliát Cabulában”, mondta neki Alvaro, arra a városnegyedre gondolva, ahol az ő imaháza volt.

„Az messze van, és az összeköttetés is rossz”, felelte Gilberto.

Alvaro rövid gondolkodás után így szólt: „Tudok egy helyet. Az emberek ott csak tanulmányoznak. Nem gyülekezet, hanem csak egy hely.”

Másnap, kedden, Alvaro elvezette Gilbertót a „Jézus szeretetének a terjesztése” elnevezésű házi-gyülekezetbe, ahol az emberek kis

csoportokban gyülekeznek, énekelnek és Bibliát tanulmányoznak. Gilberto kellemetlenül érezte volna magát, olyan helyre elmenni, ahol senkit nem ismer, ezért meghívta a család barátnőjét, Reginát, hogy menjen el vele. Alvaro felesége ugyanis nem kívánt elmenni.

Gilbertót lelkesítette a Bibliai tanulmányozása, ezért mindjárt a következő tanulmányozásokra is meghívta Reginát.

„Na, jó, elmegyek veled, de a gyülekezetbe már nem megyek”, válaszolta.

Regina minden tanulmányozásra elkísérte Gilbertót. Gyakran felvette a ruha alá a fürdőruháját, majd a tanulmányozás után elment még fürödni.

Gilberto 2006. december 31-én megkeresztelkedett, és a következő évben Regina is szövetséget kötött Istennel.

„És találjátok ki, hogy kivel együtt keresztelkedhettem meg?”, újságot nekünk Gilberto csillogó szemmel. „Az édesanyámmal.”

Nem sokkal a keresztsége előtt ugyanis elmondta a jó hírt az édesanyjának, aki vidéken élt Alvaro nővérével, Odettel, aki adventista hívő volt.

„Anya, megkeresztelkedek a nővérem egyházában”, mondta neki Gilberto.

A telefonbeszélgetésüket követően, tíz percre rá az édesanyja visszahívta és felajánlotta neki: „Miért ne keresztelkedhetnénk meg együtt?”

„Te kész vagy megkeresztelkedni?”, kérdezte tőle Gilberto.

„A lányom minden nap tanulmányozza velem a Bibliát. Nem mulaszthatom el az alkalmat, hogy veled együtt keresztelkedjek meg.”

A szövetségkötés napján Gilberto édesanyja 84 éves volt, Gilberto meg 56.

Gilberto ma 68 éves és a „Jézus szeretetének a terjesztése” házi-gyülekezet egyik vezetője. A 13. szombati adományokkal ebben a negyedévben egy nagyobb imaházépület megvételét támogatjuk, mert ez a házi gyülekezet eddig egy kisebb, bérelt épületben működött. Az új épületben egészségügyi szemináriumokat és az egészséges táplálkozással kapcsolatos tanfolyamokat is tudnak majd tartani.

Gilberto csodálja, hogyan válaszolt Isten az ő újévi imájára, amikor arra kérte, hogy jobban megérthesse a Bibliát és megtalálhassa az

igaz egyházat. Isten három napon belül válaszolt az imájára, elvezetve őt az adventista házi-gyülekezetbe.

„Hogy kerültem ebbe az egyházba? Isten szeretete vezetett ide. Ami azonban itt tartott engem, az a meleg fogadtatás volt, és hogy itt egy szeretettel teljes légkört találtam.”

Hozzátette: „Azt hiszem, ez az egyház megdöntötte sok ember előítéleteit. A világból jöttem, és itt olyan embereket kereszteltünk már meg, mint én, orvosokat, fogorvosokat és ügyvédeket, akik nem igazán templomjárók. Szívvelyesen fogadjuk az embereket, akik nem akarnak templomba menni, és amikor egyszer megkeresztelkednek, szinte soha többé nem hagyják el az egyházat.”

A történettel kapcsolatban

- Itt megtekinthetitek Gilbertót: bit.ly/Gilberto-Silva
- A történettel kapcsolatos képek a Facebook oldalunkon találhatóak: bit.ly/fb-mq.

Rövid tények

- Brazília az egyetlen olyan dél-amerikai ország, ahol portugál nyelven beszélnek.

2019. június 15.

11. MARXISTÁBÓL ADVENTISTA

Brazília/Maria Palmeira, 70 éves

Mária 12 éves volt, amikor megkeresztelkedett. Néhány évvel később kimaradt a gyülekezetből. Harmincnegyzévtelven év telt el mire el tudta vetni a Marxizmust és Isten világítótornyává válhatott a környéken.

„A marxista ideálok a keresztényi ideálok helyébe léptek az életben”, mondja Mária, akit a barátai csak Maritának neveznek.

Mária adventista családban nőtt fel, járt a szombatiskolába és serdülőként ő vezette a gyülekezet ifjúsági osztályát. Amikor azonban egy tiszteletben álló hívő olyasmit mondott, amivel neki fájdalmat okozott, Mária kimaradt a gyülekezetből.

Mária belemerült a szociológiai tanulmányokba, és elfogadta Karl Marx német filozófus és szociológus emberjogi tanításait.

Eltelt 35 év. Férjhez ment, fia született, majd megözvegyült. Átköltözött a kanadai Montrealba, ahol folytatta posztdoktori tanulmányait a Québec egyetemen.

Ott tartózkodása idején, váratlanul meglátogatták őt régi barátai, Luis Santana braziliai lelkipásztor és a felesége, Leoni. Luis lelkipásztor ugyanis részt vett egy esküvőn az Egyesült Államokban, majd elment Montrealba, ahol összesen nyolc napot töltött és Máriát is meglátogatta, akivel fiatalkorukban ugyanabba a gyülekezetbe jártak.

Montrealban a lelkipásztor és a felesége naponta elmentek Maritához. Beszélgettek vele a Bibliáról és Jézus szeretetéről. Kérték, hogy térjen vissza Krisztushoz. Marita tisztelettudóan meghallgatta őket, de megmaradt a saját meggyőződése mellett.

Két év múlva visszatért Brazíliába, ahol egyetemi tanárként dolgozott. Luis lelkipásztor felesége, három évig minden héten meghívta őt a bibliatanulmányozó csoportba, de Mária mindig talált kifogást, hogy ne menjen.

Egyszer, amikor az előadására készült, észrevette, hogy Marx az első kéziratát 1844-ben írta meg. Akkor eszébe jutott, amit az édesanyja mesélt neki, hogy az adventmozgalom 1844-ben jött létre és eltűnődött azon, vajon a sátán vezette-e be a marxizmust csak azért, hogy ellenkezzen az adventi üzenettel.

Összehasonlította az adventista tanítást a marxizmussal. Észrevette, hogy Marx arra tanította az embereket, hogy saját erejükből meg tudják változtatni a világot, míg az adventisták abban hittek, hogy Krisztus az, aki megváltoztatja az embereket.

Nem sokkal ezután az egyik szociológiai óráján ezt a kijelentést tette: „Már hiszem, hogy Jézus Krisztus nagy forradalmár volt, de nem volt az Isten Fia.”

Aznap éjjel nem tudott elaludni.

Másnap az egyik egyetemista lány, Dinalva könnyes szemmel lépett Máriához.

„Ön az összes egyetemista előtt azt jelentette ki, hogy nem hiszi, hogy Jézus Isten Fia volt. Én egész éjszaka nem tudtam elaludni. Éreztem, Isten arra indít engem, hogy önnek elmondjam, hogy azt,

amit kijelentett, nem teljes szívvel mondta. Nem akarja elismerni, hogy hisz Jézus Krisztusban, csak azért, mert Ön marxista.”

Mária nem tudott rá mit mondani.

Két héttel később, amikor Mária egy étkezdében ebédelt, meghallotta a közeli vasárnapi gyülekezetből kiszűrődő éneket „Maravilhosa Graca” (Csodálatos kegyelem). Serdülőként ez a himnuszt énekelte az adventista kórusban.

Belopakodott a gyülekezetbe és leült az utolsó padba, hogy meghallgassa az éneket. Pár perc múlva belépett a gyülekezetbe Dinalva, és egyenesen Máriához ment. Átölelte a tanárnőt és sírva mondta: „Tudtam, hogy itt meg fogom találni! Otthon voltam, a gyermeket ettettem, de úgy éreztem, hogy el kell ide jönnöm.”

Mária megdöbbsent. Dinalva nem a környéken lakott, Mária viszont olyan étkezdét választott, amely távol esett az egyetemtől.

Az ének után mindenki elment a maga útján. Ez a tapasztalat meggyőzte Máriát arról, hogy Isten azt szeretné, ha tanulmányozná a Bibliát. Végül elfogadta Luis pásztor feleségének a meghívását az igetanulmányozásokra.

Mária tíz éven át tanulmányozta a Szentírást a lelkipásztorral és a feleségével, de nem tudta azt elfogadni Isten Szavaként. Végül a pásztor felesége azt mondta: „Kérjél hitet Istentől. Te elvesztetted a hited. Imádkozni fogok érted.”

Ahogy a lelkipásztor felesége imádkozott, Maria szívében úgy nőtt a vágy, hogy otthon olvassa a Bibliát. Két hónapon át olvasta a Bibliát, majd megkeresztelkedett. De volt egy problémája.

Mária nem akart imaházba járni.

„Miért ne tarthatnánk a házban a tanulmányozásokat?”, kérdezte Luis pászortól.

Ők ketten megvitatták azt a gondolatot, hogy találkozási helyet kell teremteni a Bibliát tanulmányozni óhajtó emberek számára, akik azonban nem akarnak templomba járni. A lelkész felkérte Mariát, hogy dolgozzon ki egy tervet egy ilyen házhoz. Ezután az egyházi vezetők felülvizsgálták a javaslatot, és így született meg a „Jézus szeretetének a terjesztése” nevet viselő házi-gyülekezet.

„Isten szeretetének a terjesztése” 2004-ben indult be, 13 személlyel. E házi-gyülekezet révén eddig 200 lélek keresztelkedett meg.

„Az emberek megismerkednek a bibliai tanítással és Krisztus szeretetével, megtérnek és megkeresztelkednek, aztán átirányítjuk őket a Salvadori adventista gyülekezetekhez”, magyarázza Mária, aki most 70 éves és e házi-gyülekezet egyik vezetője.

Ennek a házi-gyülekezetnek is juttatni fogunk e negyedév 13. szombati adományaiból, melynek köszönhetően a kis, bérelt épületből egy sokkal nagyobb épületbe költözik, ahol egészségügyi szemináriumokat és egészséges táplálkozási főzőtanfolyamokat tudnak majd szervezni.

„Sok szép zene is van. Több csoportban tanulmányozzuk a Bibliát és imádkozunk. És nagyon boldogok vagyunk mindazért, amit Isten tett. Már nagyon várjuk az Ő eljövetelét.”

A történettel kapcsolatban

- Mária jobban szereti, ha az emberek Maritának hívják.
- Nézzétek és hallgassátok meg a videofelvételt, amelyben Mária a „Csodálatos kegyelem” -ről énekel a „Jézus szeretetének a terjesztése” házi-gyülekezetben, ezen a linken: bit.ly/Marita-Palmeira
- A történettel kapcsolatban a következő linken találtok képeket: bit.ly/fb-mq.

2019. június 22.

12. FELEJTHETETLEN LEÁNYKÉRÉS

Brazília/Grecielly Nascimento, 20 éves

A brazíliai Aracajuban élünk, ahol édesanyám és a mostohaapám folyamatosan veszekedtek.

Vitáik egyre komolyabbá váltak, így a gyermekkorom megtelt ordítózással és zűrzavarral. Olyan családban nőttem fel, ahol Istent sohasem említették, és soha sem jártam templomba.

Tizennyolc éves koromban egyszer meglátogatott bennünket az egyik, szeretettel teljes nagynénink. Megrendítette, amit látott.

„Van egy szép családotok, de hiányzik belőle Isten. Menjünk templomba. Bemegyünk az első templomba, amelyre ráakadunk.”

Kiléptünk a házból és elindultunk gyalog: az édesanyám, a mostohaapám, a nővérem és a két féltestvérem meg én. Az első gyülekezet, amelyre ráakadtunk a Keresztény Adventista Egyház volt. Bementünk.

Néhány fiatal evangéliumi előadást vezetett, akik később eljártak hozzánk Bibliái tanulmányozni.

Akkor éppen iskolában voltam, ezért lemaradtam a bibliatanulmányozásról. Édesanyám és a testvéreim mind résztvettek. Elkezdtünk mindnyájan imaházba járni.

Egy rövid időre béke volt a házban. Utána a szüleim ismét elkezdtek vitatkozni. Egyre súlyosabb vitákba bocsátkoztak, és a helyzet rosszabb volt, mint korábban.

Édesanyám egyszer már nem bírta tovább. Egyszerűen elment. Mi pedig elmaradtunk a gyülekezetből. Nem akartam ott hagyni a fiatalabb testvéreimet, ezért a mostohaapámmal maradtam.

Eltelt néhány hónap, egyik este megszólalt a telefon. A 26 éves üzletember, Rafael, azt mondta, hogy a vállalatában szükség van egy titkárnőre, és hogy szeretném-e esetleg betölteni ezt az állást? Aznap ugyanis bent járt az iskolámban és megkérte az igazgatót, hogy ajánljon neki valakit. A tizenkét éves féltestvérem a véletlen folytán éppen meghallotta ezt a beszélgetést, amely során az igazgató engem ajánlott neki.

Elfogadtam az állást.

Nemsokára észrevettem, hogy az új főnököm nem úgy viselkedett, mint más főnökök. A munkája megkezdése előtt mindig imádkozott, bizonyos ételeket nem fogyasztott. Egyszer, miközben együtt utaztunk az autójában, olyan keresztényi énekeket hallgattunk, amelyeket azelőtt az adventista gyülekezetben hallottam. Dúdolni kezdtem az ismerős dallamot. Rafael meghallotta és megkérdezte: „Te ismered az adventista egyházat?”

Rábólintottam.

Rafael ekkor elmondta, hogy ő adventista, és meghívott, hogy menjünk el együtt az imaházba. Én elutasítottam, de ő kitartóan hívogattott tovább. Egyszer aztán egyik szombaton együtt elmentünk az imaházba. Ezt követően már nem tudtam többé kimaradni. Boldogan magasztaltam Istent, és elkezdtem tanulmányozni az Igét.

Amikor tudomásomra jutott a tized elve, én is beadtam a 10%-t, ami Istennek jár.

2017 februárjában megkeresztelkedtem. A tizenkét éves féltestvérem, Jenivaldo pedig néhány hónappal később megtette ugyanezt. A nővéreim látták, hogy mennyire megváltozott az életem. Megváltozott az öltözködésem, és szebben beszéltem. A két húgom, Jasmim (18) és Evelim (15) egyszer együtt megkeresztelkedett.

Öt hónappal később Rafael megkérte a kezem, és én igent mondtam neki. Most házat építünk, és amint kész lesz – megesküdünk.

Azért imádkozom, hogy a szüleink is megismerjék Istent. A testvéreim és én erősen bízunk Istenben.

Életünk egészen más lett.

A beszédünk, a barátaink, az öltözködésünk – minden megváltozott. Gyülekezeti szolgálatom van a gyermekosztályban és a zenei osztályban, a nővéreim fogadják a vendégeket és a látogatókat. Az öcsém még túl fiatal a gyülekezeti szolgálatra, ám csatlakozott a cserkészekhez.

E negyedév 13. szombati adományából a mi gyülekezetünk is részesül, úgy hogy új imaházépületünk lesz Aracajuban, hogy még több szombatünneplő embert befogadhasson.

Köszönjük, hogy ti is adakoztok.

A történettel kapcsolatban

- Tekintsétek meg a Greciellyről készült felvételt: bit.ly/Grecielly-Nascimento
- A történettel kapcsolatos képek ezen a linken találhatóak: bit.ly/fb-mq.
- A következő linken arról a nyolc éves kislányról készült videoklipet találjátok, aki Grecielly gyermek-szombatiskolai osztályába jár: bit.ly/Grecielly-class

Rövid tények

- Leo B. Halliwell az orvos-misszionáriusi munka úttörője 1931-ben kezdte el a szolgálatát az Amazonas folyón, egy saját kezűleg épített hajóval, amelyet Luceirónak neveztek el (portugál nyelven a „világosság hordozója”). Azóta még más,

hasonló hajókat is építettek, amelyekkel a folyó más ágaink végzik a szolgálatot. Ezek a hajók még ma is ezreknek nyújtanak támogatást. A ruha és az élelem mellett az orvosi eszközök megoldást visznek számos betegségekre, mint amilyen a malária, a bélparaziták, az alultápláltság, a bőrbetegségek, a trópusi betegségek és a fogfájás.

- 1900 júliusában nyomtatták ki az első portugál nyelvű adventista folyóiratot, az „Arauto da Verdade” (Az igazság hírnöke) címűt.

2019. június 29.

A 13. SZOMBATI PROGRAM

Közös ének	(A szombatiskolai vezető választása szerint)
Köszöntő szavak	(A szombatiskolai vezetőtől vagy a szombatiskolai tanítótól)
Ima	
Programtéma	„A fáradt misszionáriusok”
Adományok	
Záró ének	(Válasszatok alkalomhoz illő éneket)
Záró ima	

(Megjegyzés: A Távoli híreket bemutató személynek a történetet nem kell fejből megtanulni, de jól be kell gyakorolnia, hogy szépen, folyékonyan, hangsúlyozva felolvashassa.)

Nézzétek meg a Renóról és Natáliáról készült videofelvételt: bit.ly/Reno-Guerra

A történettel kapcsolatban képeket is találtok a következő linken: bit.ly/fb-mq

A fáradt misszionáriusok

Reno Aguiar Guerra és Natalia Galvao Marinho Guera (mindketten 32 évesek)

A forró amazóniai nap miatt nagyon fárasztó volt a munka. Reno lelkipásztor és a felesége, Natália, kikötötték hajójukat egy távoli brazil falunál, amelyet Demokráciának hívtak, majd minden otthonba bekopogtak, hogy szétosszák az evangéliumi találkozókra invitáló meghívókat.

Aztán a két misszionárius, a sáros úton való 45 perces gyaloglás után eljutott egy másik faluba, hogy azokat az embereket is meghívják. Három biblia munkás segített nekik meglátogatni az otthonokat még két másik faluban.

A misszionáriusok így tettek minden nap, egy hónapon át, amennyi ideig tartott az evangéliumi sorozat a Demokrácia falu központjában, a szabad ég alatt. A misszionáriusok kibéreltek három kopott pick-up autót, amelyeknek a teherszállító részében embereket szállítottak az előadásokra.

Mások gyalog érkeztek. A Demokrácia faluból azonban csak néhány helyi lakos járt el az előadásokra, amelyeken átlagosan 150 látogató vett részt.

Az evangéliumi előadássorozat második hetében, Reno és Natália elfáradtak. A hosszú reggeli gyaloglások és a helyi lakosság látszólagos érdektelensége elcsüggesztette őket.

Néhány ember felhányta nekik, hogy a naponkénti háztól-házig való látogatásaikkal olyan benyomást tesznek, mint a házaló kereskedők.

Mások kételkedően tekintettek az adventista imaházra, amelyet elkezdtek építeni, és amely építéséhez Reno helyi embereket alkalmazott.

A helyi lakosság egy vasárnapot tartó egyházhoz tartozott és aggódva beszéltek a szomszédos falu családjairól, akik megoszlottak.

A helyi lakosság nem akart megoszlást.

Egy különösen fárasztó napon, Reno és Natália, visszatérve a hajóra, majdnem összeesett a kimerültségtől.

„Mit keresek itt? Ez nem egy érett aratási mező. Úgy tűnik, hogy senki sem akarja elfogadni a Bibliát,” mondta Reno.

„Többé nem akarom ezt a munkát végezni,” mondta Natália. „Szeretem a hivatásom, de látod, hogy ezek az emberek nem akarják elfogadni az igazságot.”

Natália, kétségbeesésében kinyitotta a mobiltelefonon levő Bibliáját és megnyomott egy gombot, amellyel véletlenszerűen választott egy bibliaverset.

„Urunk, mutasd meg nekünk, miért is vagyunk itt”, imádkozott.

„A jótéteményben pedig meg ne restüljünk, mert a maga idejében aratunk, ha el nem lankadunk.” (Galata 6,9)

„Ez imaválasz”, kiáltott fel Natália.

Amikor másnap Reno és Natália megállt egy középkorú asszony háza előtt, hogy átadják neki az előadásokra szóló meghívót, az asszony boldogan felkiáltott.

„Ez az én egyházam”, mondta az emblémára mutatva. „Már négy éve az én egyházam, és szeretnék végre megkeresztelkedni.”

A misszionáriusok megtudták, hogy az asszony négy éve kíséri a „Novo Tempo” tévéműsorait és imában arra kérte Istent, hogy küldjön egy olyan lelkipásztort a falujába, mint amilyent a tévében látott.

Ez az asszony, az előadássorozat után, azon 50 személy között volt, akiket 2017 decemberében kereszteltek meg.

A keresztelendők között volt még a két nővér, Franciene (19 éves) és Delciene (16 éves), akik akkor kezdtek rendszeresen járni az evangéliumi előadásokra, amikor a lelkipásztor bibliai ígéreteket olvasott fel a látogatóknak. A lányok szülei tiltották nekik, hogy eljárjanak, de ők mégis minden alkalommal eljöttek.

„Édesapánk nem helyesli a hitünket, és nem akarta, hogy ma megkeresztelkedjünk, úgyhogy magunktól jöttünk.” Franciene azt mondta a videofelvételben, hogy Renónak köszönhető, hogy megkeresztelkedhettek.

„Előző este a nagymama eljött hozzánk, hogy beszéljen apával. Apa akkor azt mondta neki, hogy ha mi mégis megkeresztelkedünk, akkor megver bennünket. De még ha a családnak nem is akarja elfogadni a hitünket, mi akkor is kitartunk Jézus mellett.”

Miközben meghallgatta a két lányt, ahogy az újonnan felfedezett hitükről beszéltek, Renónak eszébe jutott, hogy hetekkel korábban ő maga mennyire el volt csüggedve.

„Akkor azt gondoltam, hogy senki sem akarja elfogadni a Biblia tanítását, de Isten már munkálkodott az emberek szívében.”

A helyi polgárok, akik attól tartottak, hogy az új egyház talán majd szakadékot teremt az emberek között, megváltoztatták a véleményüket.

„Ez egy egészen másfajta egyház”, mondta az egyik ember. „Őnök gondoskodnak rólunk és nem akarnak megosztlást előidézni a közösségben”, tette hozzá a másik.

2017-ben a Demokrácia faluban tartották meg az év utolsó evangéliumi sorozatát azon három sorozatból, amelyet „Amazonia de Esperanca” (Amazónia reménysége) címen készített elő Reno, az úszó gyülekezet lelkipásztora, a 2016-os évi, 13. szombati adományok támogatásával.

A 2017-es év folyamán Renó lelkipásztor 286 személyt keresztelt meg és három gyülekezetet alapított, az úszó gyülekezet működésének első évében.

A hajó, amelynek van egy légkondicionált terme, benne kivetítővel, hangszórókkal, és amely 150 személyt tud fogadni, folytatja az útját más, elszigetelt falvak felé.

A Demokrácia faluban az evangelizációhoz, a kimondottan sáros partrész miatt, nem használták a hajót.

A Demokráciában szerzett tapasztalatukat követően Reno és Natália (mindketten 32 évesek) rájöttek, hogy az Úr művében nincs helye a csüggedésnek.

„Nem mi munkálkodunk. Isten az, aki felkészíti az embereket, még mielőtt mi megérkeznénk. Aggodalomra nincs okunk, mert Isten előre felkészíti az embereket az Amazónia őserdeiben a televízió és más eszközök segítségével.”

„Az Úr végez minden munkát, mi csak eszközök vagyunk, akik elvezeti Hozzá az embereket. Naponta megköszönöm Neki, hogy dolgozhatunk Ő érte”, mondta Natália, aki ott hagyta ügyvédi állását, hogy misszionáriusként dolgozzon.

Ez a házaspár köszöni a világszerte élő hívőknek, akik támogatták az úszó gyülekezet megvalósítását a 2016-os év negyedik negyedének 13. szombati adományai által.

„Ez az úszó gyülekezet a politikai, gazdasági és egészségügyi rendszerek által elfelejtett emberek megmentésének az isteni módszere. Mert Isten nem felejtette el ezeket az embereket” - mondta Reno.

„A falvak lakói várják a misszionáriusokat és várják, hogy megismerhessék Jézust” – véli Natália. „Jézusnak olyan emberre van szüksége, aki hajlandó kimondani: „Itt vagyok én, küldj el engem!”

(Az adományok begyűjtése alkalomhoz illő zenekísérettel.)

A KÖVETKEZŐ NEGYEDÉVI TERVEINK

A 13. szombati adományainkkal a következő negyedévben a Dél – Csendes-óceáni Divíziót támogatjuk.

- „10 000 lábujj megmentése” kampány, mely megakadályozza az orvostechnikai szolgáltatások révén történő lábujj amputációkat a következő helyeken: Fidzsi-szigetek, Vanuatu, Salamon-szigetek, Szamoa, Amerikai Szamoa, Kiribati és Tonga.
- Remény TV és rádióstúdiók építése Tongatapuban, a Tonga szigeten.
- Elkészíteni a „Daniel Children’s Series” (Dániel gyermeksorozatot), amely egy 13 részes animációs sorozat a 8-12 éves gyermekek számára az ausztráliai Dániel és három barátja, missziós kalandjai nyomán.

MISSZIÓS FÉNYSUGÁR

Ezt a missziós történeteket tartalmazó folyóiratot az Adventista Misszió Irodája nyomtatja, negyedévenként. A vele járó DVD-n is rajta vannak a világ minden tájáról érkező történetek, azokat a 13. szombati, missziós terveket is beleértve, amelyekre a negyedév végén gyűjtjük az adományt.

A Missziós Fénysugarat felhasználhatjátok:

- ✓ A szombatiskolában
- ✓ A gyermek-szombatiskolában
- ✓ A szombatiskolai előkészületeknél
- ✓ Az iskolai és családi áhítatokon
- ✓ A cserkészeknél
- ✓ Az imaórákon

A DVD teljesen ingyenes.

A missziós történeteket az Internetről is letölthetitek a www.missionspotlight.org

A kiadó megjegyzése: Ha a szombatiskola tagjai valaha is felvetették a kérdést, hogy hová mennek a heti missziós adományaik, akkor talán az alábbi cikk hasznos lesz a számukra.

Mi történik a missziós adományainkkal?

Volt-e már valaha olyan érzések, hogy a missziós adományaitokat egy „fekete lyukba” teszték?

Azt ugye tudjátok, hogy a tizenharmadik szombati adományaitokat mely országok, mely projektjeinek a támogatására külditek? De vajon mi történik a rendszeres szombati missziós adományaitokkal? Mire lesznek felhasználva?

Lehet, hogy meglep benneteket az a tény, hogy a heti missziós adományaitokból világszerte több mint 1000 misszionáriust támogatunk. Valójában, a heti missziós adományaitokat 70%-ban a missziós munka és a világegyház munkájának a támogatására költjük. A Generál Konferencia tehát pénzt különít el a divíziók, a Közel-Kelet, az Észak-Afrikai Unió, és az Izraeli Missziós terület számára, missziós tevékenységek megszervezésének és lefolytatásának céljával.

A többi pénzt a világegyház szolgálatában álló, különféle intézmények és ügynökségek kapják. Például ebből támogatjuk a Loma-Linda egyetem egészségügyi missziós munkáját, az Adventista Világrádió evangéliumhirdetését, meg az ADRA humanitárius szervezet tevékenységét.

Az utóbbi években, világviszonylatban, több millió ember, akik sok kísértéssel néznek szemben, ismerte meg a Jézus Krisztusban való üdvösséget, és csatlakozott a Keresztény Adventista Egyházhoz. E területeken ezer gyülekezetet szerveztünk meg. Azonban, miután megkeresztelkedtek, ezek az új hívők részesülnek-e megfelelő ápolásban? Vajon van-e hozzáférésük azokhoz az anyagokhoz és programokhoz, amelyek segítségével erősödhetnek az új hitükben, és fejlődhetnek a tanítványságban? Van-e ezeknek az új gyülekezeteknek elég lelkipásztoruk?

Missziós adományaitok világszerte támogatják a mű növekedését és fejlődését. Ha még több információt szeretnétek a világmisszióval kapcsolatban, akkor látogassatok el a honlapunkra: AdventistMission.org.

Köszönjük, hogy imáitokkal és pénzeszközeitekkel támogatjátok az Adventista Misszió projektjeit. Ti vagytok azok, akik hozzájárulnak ahhoz, hogy a világszerte élő emberek életei megváltozzanak.

Gary Krause az Adventista Misszió irodájának az igazgatója.

TOVÁBBI ADATFORRÁSOK

Argentína, Brazília, Paraguay, Peru, Uruguay (Dél-Amerikai Divízió) kulturális örökségével kapcsolatos, minden egyéb információért forduljatok a helyi könyvtárhoz, valamelyik utazási irodához vagy a kívánt ország nagykövetségéhez. Illetve egyszerűen írjátok be az ország nevét a web-böngészőbe.

A következő hivatalos weboldalak is hasznosak lehetnek a számotokra:

Argentína: government website argentina.gob.ar

Lonely Planet bit.ly/LPUruguay

Brazília: government website bit.ly/BrazilGov

Brazil Travel Information bit.ly/BrazTrav

Paraguay: government website bit.ly/ParGov

World Travel Guide bit.ly/WTGParaguay

Peru: government website peru.gob.pe

Visit Peru <http://bit.ly/Visit-Peru>

Uruguay: government website portal.gub.uy

BBC Country Profile bit.ly/UruguayBBC

A Keresztény Adventista Egyház weboldalai:

Dél-Amerikai Divízió	bit.ly/SADiv
Argentín Uniós Konferencia	ua.adventistas.org
Kelet-Brazil Uniós Misszió	ulb.adventistas.org
Észak-Brazil Uniós Misszió	unb.adventistas.org
Északkelet-Brazil Uniós Misszió	uneb.adventistas.org
Dél-Brazil Uniós Konferencia	usb.adventistas.org
Nyugat-közép-Brazil Uniós Misszió	ucob.adventistas.org
Paraguay Gyülekezetek Uniós Missziója	up.adventistas.org
Nyugat-Perui Uniós Misszió	upn.adventistas.org
Dél-Perui Uniós Misszió	upsur.adventistas.org
Uruguay Gyülekezetek Uniós Missziója	uu.adventistas.org

Az Adventista Misszió DVD-je mindig ingyenes, és erről megnézhetitek a szóban forgó országokból érkező történeteket, valamint az adventista egyház világmissziójának más történeteit. Kérjetelek egy

DVD másolatot a szombatiskola vezetőjétől, vagy töltsétek le a DVD-t itt: www.AdventistMission.org vagy pedig itt: www.AdventistMission.org/dvd.

Ezt a DVD-t még az adventista egyház hazai honlapján is letölthetik. Címünk: www.subotnaskola.org.

Már a Facebook szociális hálózaton is megtalálható az Adventist Mission (Adventista Misszió) folyóirata.

Olvassátok, kommentározzátok, osszátok meg a következő Facebook oldalon található történeteinket: www.facebook.com/mission-quarterlies.

CÉLMEGVALÓSÍTÓ ESZKÖZÖK

Összpontosítsatok a Világmisszióra és növeljétek heti missziós adományaitokat. Kérjétek meg a szombatiskola bizottságát, tűzzön ki elétek egy célt, mennyit szeretnétek összegyűjteni. (Legyen kicsit több mint az elmúlt negyedévben, osszátok el az elmúlt negyedév missziós adományait 14 részre: 12 rendszeres szombati missziós adomány és két rész tizenharmadik adományra.)

Mutassátok meg a hívőknek a negyedévi cél elérésének heti grafikonját. Emlékeztessétek a hívőket, hogy a mű a heti szombatiskolai missziós adományoktól függ.

A tizenkettedik szombaton tegyétek közzé a negyedév missziós adományairól szóló jelentést. Bátorítsátok a hívőket, hogy a tizenharmadik szombaton adakozzanak kétszer vagy háromszor annyit, mint az átlagos missziós adományba szoktak. A szombatiskola után számoljátok át és tegyétek közzé, mennyi gyűlt össze. Ez a gyors tájékoztatás bátorítani fogja a hívőket, hogy további igyekezetet fektessenek a missziós munka támogatásába.

E NEGYEDÉVI CÉLOK

Ebben a negyedévben a 13. szombati adományainkkal a következő projekteket támogadjuk:

1. Imaház és egészségügyi hatásközpont a perui Pucallpában.
2. Angol nyelvtanfolyamot is felkínáló, ifjúsági hatásközpont a perui Cuscóban

3. Imaház és egészségügyi hatásközpont építése a brazil Aruanában.
4. Telekvásárlás egy imaház és hatásközpont számára a brazil Salvadorban.

Kiadja: A Keresztény Adventista Egyház Főbizottsága
Belgrád, Radoslav Grujić u. 4.
Előkészítette: A Főbizottság Szombatiskolai Osztálya
Felelős: Igor Bosnić
Sokszorosítva: A kiadó irodájában – 2019
Istentiszteleti használatra